

vi havde udtalt, at dette Lovforslag syntes skabt for at aabne Adgang til, at Præster med Særmeninger kunde blive indsat i den danske Folkekirkens Embeder. Jeg synes ikke, at Forklaring her er nødvendig. At Pastor Arboe Rasmussen har en Særmening, derom kan der dog vel ikke tvistes, thi ellers var det hele Spørgsmaal jo ikke rejst.

J. Pedersen: Den højtærede Minister sagde, at han kunde ikke modtage det foreliggende Ændringsforslag, for dette vilde være at sætte en sort Kokarde paa Vaalse Sognemenighed. Det er det samme Forslag, som Ministeren har stillet for Vaalse Sognemenigheds Vedkommende alene med den Undtagelse, at man forudsætter, at den skal have givet til Kende, at den ønsker denne Ordning. Enten man vedtager Ministerens Forslag eller dette Forslag, bliver Stillingen for Vaalse Sognemenighed ganske den samme. Den sorte Kokarde skulde vel altsaa nærmest bestaa deri, at denne Menighed foreløbig blev alene om at faa den Særstilling. Skulde der være saa megen Herlighed ved, at ogsaa andre Sognemenigheder muligvis kan faa en lignende Kokarde, muligvis ikke. Jeg synes ikke, den Forskel skulde afholde den højtærede Minister fra at modtage dette Ændringsforslag og derved skaffe sig ud over de Vanskeligheder, som for Øjeblikket foreligger.

Den højtærede Minister anførte Eksempler paa, at der ogsaa hos andre Præster indenfor Folkekirken er Særmeninger, og gjorde opmærksom paa, at det vil være rigtigt og nødvendigt at tage Hensyn dertil ved den folkekirkelige Ordning. Deri er jeg aldeles ikke uenig med den højtærede Minister. Jeg er klar over, at naar vi kommer til en almindelig Lovgivning om de kirkelige Forhold, vil man, hvis man vil bevare Folkekirken samlet som det kirkelige Samfund, der rummer den største Del af Befolkningen, og som fremdeles i Henhold til Grundloven skal have Statens Støtte, være nødt til at vise nogen Rummelighed; og det tror jeg ogsaa, det Mindretal, hvortil jeg hører, og som har stillet dette Ændringsforslag, er klart over og vil være med til, naar Spørgsmaalet kommer til at foreligge. Men det, vi er imod, er, at dette Spørgsmaal tages op til almindelig Afgørelse nu, og vi er det af Hensyn til det, som gentagne Gange er fremhævet, at det synes ikke, som om den nuværende fungerende Rigsdag rettelig kan have den Opgave,

men jeg for mit Vedkommende ogsaa særlig af den Grund, at jeg tror, at en saadan almindelig Ordning bør ikke gennemføres, uden at der samtidig tages nødvendigt Hensyn til de mange Konsekvenser, den nødvendigt vil medføre baade for Kirkens, Skolens og Menighedernes Vedkommende. Dette skal ikke afgøres ved en Lejlighedslov som denne, det skal vente, indtil der bliver Tid og Ro til at overveje det.

Maa jeg endnu tilføje et Par Ord i Anledning af, at den højtærede Minister sagde, at han saa et Lyspunkt i det Ændringsforslag, som var antydet af et æret Medlem af Udvalget (Kristensen). Han mente, at det kunde føre til en tilfredsstillende Afgørelse af Sagen. Jeg maa tilstaa, at jeg forstaaer ikke Ministerens Syn paa den Sag. Tror den ærede Minister virkelig, at han her i dette Ting vil kunne faa gennemført et Ændringsforslag som det, der er antydet af det ærede Medlem? I Folketinget kan han faa gennemført, hvad han vil, men hvis den ærede Minister tror, at han kan faa noget saadant gennemført i dette Ting, tror jeg, han tager i høj Grad fejl.

Kirkeministeren (Povlsen): Jeg maa lige overfor den ærede Ordfører (Piper) tage vore Biskopper i Forsvar. Jeg synes, det Angreb, den ærede Ordfører rettede paa vore Biskopper, var meget alvorligt. Ordføreren sagde, at Biskopperne ved denne Lejlighed havde set Sagen fra deres Side, det vil sige tænkt paa sig selv, og nu skulde Rigsdagens Opgave være den, at tænke paa Menighederne. Jeg synes ikke godt, man kan rette noget skarpere Angreb paa vore Biskopper end det, som ligger i, at man siger, at de kun tænker paa sig selv og glemmer de Menigheder, de dog er satte til at være noget for. Jeg tror tillige, at den ærede Ordfører har ganske Uret i den Beskyldning mod vore Biskopper. Jeg er slet ikke i Tvivl om, at Biskopperne netop har tænkt paa Menighedernes og hele Folkekirkens Vel.

Den ærede Ordfører udtalte sig stærkt imod, at denne Lovgivning tages op nu inden Valgene efter den nye Grundlov, hvorved Kvinderne kunde komme med. Det vilde aldrig være faldet mig ind at forelægge et saadant Lovforslag, hvis der ikke havde foreligget et bestemt Tilfælde, som skulde afgøres, og jeg har netop betonet, at det i høj Grad drejer sig om en Lejlighedslov, som i øvrigt hele vor kirkelige Frihedslovgivning har været en Lej-